

A-o prànsò sociàle pe sà n Zòrzo

di Antonio Fioravanti detto “Pierin”

Són li tànto interesæ
doî vegétti da mæ çità
che s’amîan e ciaciâran.
Mi no sò de cöse pàrlan.
I amîo con piâxéi
quésti òmmi za d’etæ,
fatorîzo, éuggi vîspi,
d’aspertîxe ben dotæ.
Me sovén quànde o mæ âvo
o parlâva di seu ténpi:
zoêno, ricco, co-o røbón
(o contâva a noiâtri zoêni)
o l’andâva con pasción:
“Sciâ marchéiza, sciâ permétte?”
E zu ’n bâxo con l’inchìn,
“Són o Rénso do Benéito,
o fainâ, a voscià vixìn.”
Êan ténpi di scignôri
che voentêa co-i çitadìn
se mescciâvan in democraçia,
tut’insémme pe-a çità:
fræ, amîxi in caitæ
cómme dîto da-o Segnô;
tànta génte pe-a sô tæra
stréiti, stréiti ne l’amô.
Noiâtri a Zêna òua émmo
tùtte-e ràzze de sto móndo,
gh’è pe tùtti òspitalità
cómme ûza da l’antîgo.
Bén, alêgri, de “A Compagna”
câi Sòcci, squæxi fræ,
sciù, cantémmo pe sà n Loénso
l’ìnno nòstro
“Ma se ghe pénso”.

Estemporanea pseudo-poesia in occasione della festa di S. Giorgio, Patrono della nostra città e della “A.COMPAGNA”.

Zena, 20 de mazzo do doemiadozze

<http://www.acompagna.org>